

Минуло вже три роки
відтоді, як я прокинулася
в парку з амнезією.

Мої спогади розмиті.
У пам'яті лишилися тільки
уривки снів про коней.

Або кошмарів, наповнених
криками й вогнем.

Чомусь я не вперше за них
чіпляюсь. І лише знаю, що вчуся.

БАДІРО,
ЗНОВУ ЛІТАЄШ
У ХМАРАХ?

ГЕЙ!

XI-XI-XI!

Здається, що моє
справжнє життя не тут.

УХ... ЗНОВУ
ЗГАНЬБИЛАСЯ!

ЗАБИЙ, БАДІРО!
ПРОСТО БУДЬ СОБОЮ.

СКАЖЕШ ТАКЕ! Я НА-
ВІТЬ СВОЄ СПРАВЖНЄ
ІМ'Я НЕ ПАМ'ЯТАЮ.

МЕНЕ ТЕЖ ЗВУТЬ
НЕ М-16, АЛЕ Я ПРОШУ
НАЗИВАТИ МЕНЕ
МАРІ-СИКСТИН!

ЦЕ ІМ'Я ДАЛИ МЕНІ
НАЗВАНІ БАТЬКИ.
АРАБСЬКОЮ ВОНО
ОЗНАЧАЄ «ЯСКРАВА,
МОВ МІСЯЦЬ».

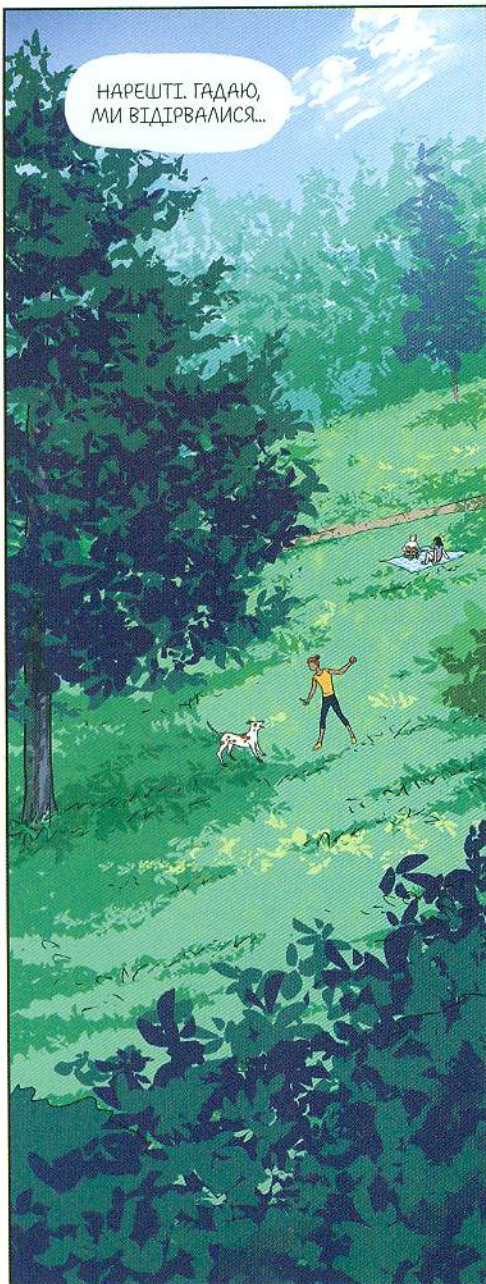
ТО ТИ ПРЯМ ЯК Я:
МАЄШ ЖАХЛИВЕ ІМ'Я!

М-16,
ЗДАЄТЬСЯ,
ЗА НАМИ
СТЕЖАТЬ...

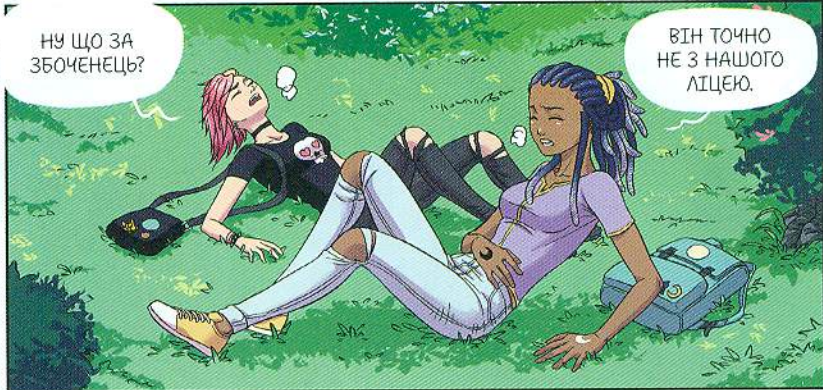

ЗНОВУ? ЗАРАЗ
ВІД НЬОГО ТІЛЬКИ
МОКРЕ МІСЦЕ
ЛИШИТЬСЯ!

НЕ ТРЕБА!
БІЖІМО
ЗВІДСИ!

НАРЕШТІ, ГАДАЮ,
МИ ВІДІРВАЛИСЯ...

НУ ЩО ЗА
ЗБОЧЕНЕЦЬ?

ВІН ТОЧНО
НЕ З НАШОГО
ЛІЦЮ.

ЛЮБЛЮ ЦЕ МІСЦЕ.
САМЕ ТУТ ТРИ РОКИ
ТОМУ МЕНЕ ЗНАЙШЛИ
НАЗВАНІ БАТЬКИ.

ЗДАЄТЬСЯ, Я РОДОМ
ІЗ ТАКОЇ САМОЇ
МІСЦИНИ... СЕРЕД
ДИКОЇ ПРИРОДИ...

НЕ ХВИЛЮЙСЯ! ПРИЙДЕ
ЧАС, І ДІЗНАЄШСЯ,
ХТО ТИ Й ЗВІДКИ.

НАВІТЬ ЯКЩО ТИ
З МІСЯЦЯ, ЩЕ ВСТИГНЕШ
ТУДИ ПОВЕРНУТИСЯ.

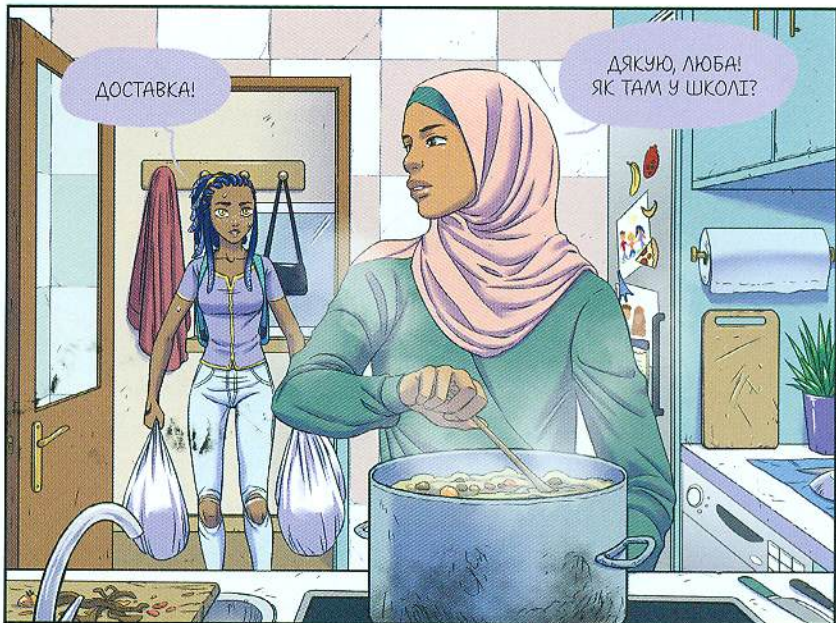

ДОБРЕ, ЧАС ДОДОМУ.
ТРЕБА ЩЕ ЗАЙТИ
В КРАМНИЦЮ.

ЯКЩО ЗНОВУ
ЗУСТРІНУ ЗБОЧЕНЦЯ,
ВИБ'Ю ЙОМУ ЗУБИ!

ЦІ СХОДИ ЗАВЖДИ НАГАДУЮТЬ МЕНІ ІНШЕ МІСЦЕ. ДУЖЕ ДИВНО...

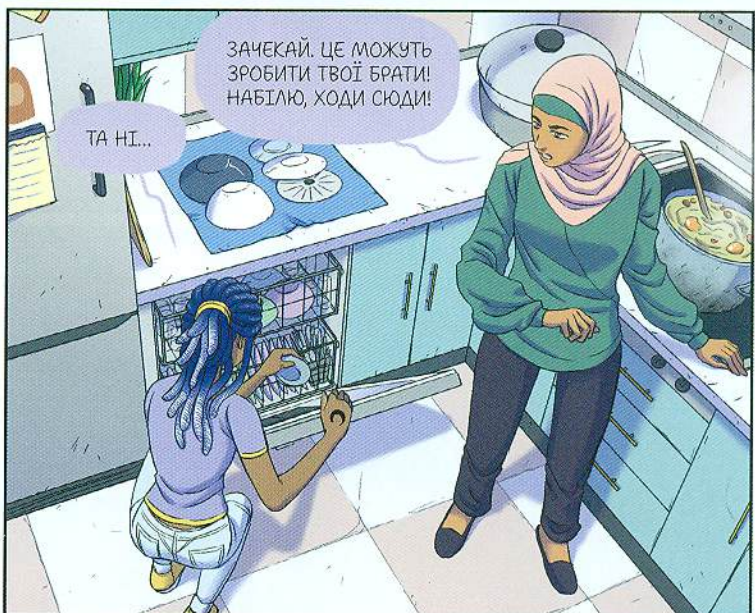
ДОСТАВКА!

ДЯКУЮ, ЛЮБА! ЯК ТАМ У ШКОЛІ?

ЯК ЗАВЖДИ.

ЗДАЄТЬСЯ, ТИ ВТОМИЛАСЯ.

ЗАЧЕКАЙ. ЦЕ МОЖУТЬ ЗРОБИТИ ТВОЇ БРАТИ! НАБІЛЮ, ХОДИ СЮДИ!

ТА НІ...

НЕ ВАРТО СТИЛЬКИ ПРАЦЮВАТИ. ПАМ'ЯТАЙ: МИ ТВОЯ СІМ'Я, А ЦЕ ТВІЙ ДІМ.

Я ТУТ, МАМО!

О, БАДІ! ТВОЇ ПЛЯМИ...

БОЖЕ...